

de fordelinger og sammenlægninger af afgiftsgrundlaget ved 12. alm. vurdering, som det er nødvendigt at foretage i de tilfælde, hvor der er sket arealændringer siden denne vurdering — foretages således, at 1. og 2. punktum angår ejendommene, der er arealmæssigt uændret siden 12. alm. vurdering, 3. punktum: ejendommene, der arealmæssigt kun er en del af en daværende ejendom og endelig 4. punktum: ejendommene, der arealmæssigt omfatter dele af flere daværende ejendomme. For alle kategorier er det imidlertid således, at fikseringen i intet tilfælde sker på noget højere niveau end niveauet ved den 12. alm. vurdering. Derimod er der overalt i § 53, stk. 1 gjort reservation, for så vidt en lavere afgiftspligtig grundstigning har været beregnet ved en senere vurdering, der er opført på en årsomvurderingsfortegnelse til og med årsomvurderingen pr. 1. september 1964, idet da denne lavere beregning skal være fikseringsgrundlaget, hvilket er i overensstemmelse med tilsvarende reservation, som har været gjort i loven af 1. maj 1964 om udskydelse af 13. alm. vurdering m. v.

Der er nogle kategorier af ejendomme, for hvilke der ikke ved 12. alm. vurdering har været foretaget beregning af afgiftspligtig grundstigning, nemlig ejendomme, der var undtagne fra vurdering og ejendomme, der var jordrentepligtige, (jfr. med hensyn til de sidstnævnte, gældende lovs § 51, stk. 3) og for disse ejendomme vil der derfor efter forslaget heller ikke kunne komme til at foreligge nogen fikseret afgiftspligtig grundstigning, selvom de nu er vurderingspligtige eller frigjort for jordrentepligt, eller dette senere bliver tilfældet. Resultatet må anses for rimeligt. Efter de gældende regler i § 53, stk. 2, vil et areal, der bliver vurderingspligtigt, få sin grundværdi efter fradrag for forbedringer ved første vurdering efter vurderingsfristagelsens ophør fastlagt som grundbeløb. Som følge heraf må eventuel nuværende afgiftspligtig grundstigning for et areal, der ved 12. alm. vurdering var undtaget fra vurdering, udgøre stigning efter 12. alm. vurdering, som med rette bør bortfalde. Med hensyn til jordrentepligtig jord er forholdet det, at grundbeløbene her har været holdt i reserve, (jfr. nævnte § 51, stk. 3) uden at der har været foretaget beregning af afgiftspligtig

grundstigning. Det ville altså her være muligt, hvor sådan jord senere er frigjort for jordrentepligt, at beregne, hvad den afgiftspligtige grundstigning ville have været ved 12. alm. vurdering. Da det imidlertid drejer sig om jord, som dengang må have været landbrug, og som derfor tør forudsættes dengang ikke at ville have haft nogen afgiftspligtig grundstigning, synes det upåkrævet at foreskrive, at der nu efterfølgende skal foretages en beregning for at konstatere, om denne forudsætning holder stik. Noget sådant ville formentlig kun unødigt komplicere reglerne.

Ad § 53, stk. 2: Efter den gældende lovs bestemmelser bevirker ændringer, som ved klage eller revision finder sted af ansættelser, der ligger til grund for de forskellige faste faktorer (grundbeløb, § 59-fradrag m. v.), der indgår i en ejendoms grundstignings-skyldsberegning, at den pågældende faktor for ejendommen hermed anses for ændret, hvad enten det bliver til fordel eller ej for ejeren ved grundstignings-skyldsberegningen. Er der, forinden ændringen af den oprindelige faktor finder sted, ved udstykningsvurdering sket fordeling af denne, bestemmer dog § 61 af hensyn til, at der ikke skal blive grebet forstyrrende ind i allerede skete parcelsalg, at ændringen ikke skal berøre størrelsen af de andele af faktorerne, der er fordelt til de frasolgte parceller, men hele ændringen skal henføres til restejendommen.

De omtalte faktorer i grundstignings-skyldsberegningen beror i vidt omfang på ansættelser af meget gammel dato (f. eks. grundbeløbet på ansættelserne i 1950) således at de pågældende bestemmelser allerede som følge heraf nu i nogen grad er af teoretisk karakter (ved eventuel genoptagelse af revisionen af landbrugsejendommens 1950-grundbeløb ville spørgsmålet dog få aktualitet), og med fikseringen af grundstignings-skylden vil også den faktor, der indgår som slutpunkt i beregningen af den fikserede afgiftspligtige grundstigning (ansættelsen ved 12. alm. vurdering) være en ansættelse af så gammel dato, at ændringer heraf i det hele vil være af ret teoretisk karakter, og i hvert fald synes der ikke nu så længe efter i tilfælde, hvor der skulle komme til at foreligge ændringer af gamle ansættelser, at være anledning til af den grund at på-